

dnes již nejen neshoduje s ostatním platným dnešním zákonodárstvím, ale nevyhovuje také změněným poměrům a ve skutečnosti blížilo se již téměř zneužívání, poněvadž dnes již těžko možno hledati souvislost s duchem, za kterého vzniklo.

JUDr. Josef Pražák:

Výsledek sjednocovacích prací v oboru předpisů o ukládání soudních deposit a deposit poručenských (sirotčích) úřadů.

A) Úvod.

Četné byly příčiny pronikavých změn, které po státním převratu nastaly v předpisech o úschově a správě deposit.

I. Nehledíme-li k depositní agendě bývalé Rakousko-uherské banky a vídeňské poštovní spořitelny, byla v Čechách, na Moravě a ve Slezsku soudní deposita vůbec ukládána zásadně u berních úřadů, v Praze a v Brně u samostatných úřadů schovacích (srov. nařízení ministra spravedlnosti a financí ze 16. listopadu 1850 č. 448 ř. z.). V Čechách — nikoli též na Moravě a ve Slezsku — bylo vedle toho podle zákona č. 77/1909 ř. z. a prováděcího nařízení č. 201/1909 ř. z. za jistých podmínek dovoleno ukládati některá soudní deposita u Zemské banky v Praze. Tato úprava depositní agendy jak potřebám praxe, tak i ohledům bezpečnosti deposit dobře vyhovovala. Po státním převratu bylo však v důsledku finanční reformy rozhodnuto o postupném rušení berních úřadů a justiční správě nastal obtížný úkol co nejrychleji zabezpečiti a uspokojivě vybudovati novou úpravu soudní agendy depositní.

II. Na Slovensku a Podkarpatské Rusi byla soudní deposita ukládána výhradně u berních úřadů (srov. § 28. zák. čl. XXXI/1871 uh.). K soudním depositům zde však nenáleželo jmění poručenců a opatrovců; k rozhodování o úschově a správě tohoto jmění byly tam příslušny t. zv. sirotčí stolice jako úřady administrativní, podléhající ministru vnitra. Jak neutěšený byl stav deposit sirotčích stolic, vylučuje tisk senátu N. S. č. 1723 z r. 1923 (důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o ukládání soudních deposit a deposit poručenských (sirotčích) úřadů u poštovního úřadu šekového v Praze): »Stanoviti způsob ukládání deposit býv. sirotčích stolic příslušelo do pravomoci dřívějších administrativních župních výborů aneb obcí, jimž bylo vedení sirotčí agendy svěřeno, a bylo proto různě upraveno (§§ 285. a násl. zák. čl. XX/1877 uh.). Obce ukládaly deposita svých poručenců skoro výlučně v pokladnách obecních, kdežto župní sirotčí stolice činily tak buď u státních berních úřadů aneb u peněžních ústavů, administrativním župním výborem k tomu určených. Tento nejednotný způsob ukládání deposit poručenců vyžaduje rozhodně nové úpravy. Různé místní zájmy působily mnohdy velmi silně na určování peněžních ústavů ku přijímání deposit poručenců oprávněných a často byly zmocněny i ústavy, jež nikterak nevyhovují podmínkám zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n. Obdobná zařízení, jak byla v Rakousku ujednána s Rakousko-

uherskou bankou a poštovní spořitelnou ve Vídni a na území bývalého království Českého se Zemskou bankou v Praze, v bývalém Uhersku zavedena nebyla.« — Uvážili-li se k tomu nastalé již postupné rušení berních úřadů, jest zjevné, že nová úprava agendy depositní byla na Slovensku a Podkarpatské Rusi ještě naléhavější než v zemích t. zv. historických.

B) Nástin platného stavu právního.

I. První krok k nové úpravě byl učiněn již zákonem ze 14. dubna 1920, č. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitel. V § 14. se dovoluje ukládati u spořitel. pohotov. prostředky nezletilců, opatrovanců, veřejných fondů, nadací a korporací, načež se ustanovuje: »Taktéž může býti spořitel. dááno v úschovu a správu ostatní jmění nezletilců a opatrovanců, pokud toto jmění svou povahou se k tomu hodí a organizaci té které spořitelny mimořádně neztěžuje.« Toto opatření, vztahující se na území celého státu, jest ovšem povahy více jen příležitostné a na Slovensku a Podk. Rusi se ani nemohlo státi základem nové úpravy agendy depositní, ježto zákonem č. 302/1920 Sb. z. a n. měl tam býti teprve zjednan právní podklad pro zřizování komunálních spořitel. po vzoru těchto ústavů v zemích t. zv. historických. (Srovn. tisky Národního Shromáždění československého z roku 1920 č. 2622 a 2791).

II. Žádoucí přechod k nové podrobně vybudované úpravě agendy depositní byl na Slovensku a Podk. Rusi umožněn teprve zákonem ze dne 13. července 1922, č. 246 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě poručenské a opatrovnické agendy na Slovensku a Podk. Rusi, kterým byla působnost sirotčích stolic přenesena na nově zřízené poručenské (sirotčí) úřady, podléhající ministru spravedlnosti.

Zákon č. 246/1922 Sb. z. a n. a prováděcí nařízení k němu č. 326/1922 Sb. z. a n. nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1923 (srovn. § 12. zákona č. 391/1922 Sb. z. a n.) a již dne 26. července 1923 předložila vláda Národnímu shromáždění návrh zákona o ukládání soudních deposit a deposit poručenských (sirotčích) úřadů a poštovního úřadu šekového v Praze, který po ústavním schválení byl dne 2. května 1924 vyhlášen jako zákon z 25. dubna 1924 č. 88 Sb. z. a n.

V § 1. tohoto zákona se všeobecně ustanovuje, že poštovnímu úřadu šekovému náleží ku poukazu příslušného soudu nebo poručenského (sirotčího) úřadu přijímat v úschovu a správu peněžní hotovosti, cenné papíry, vkladní knížky, listiny a skvosty, jež dle všeobecných zákonných ustanovení uložiti jest do uschování soudů nebo poručenských (sirotčích) úřadů. Podmínky ukládání a poplatky za úschovu a správu určeny budou nařízením. § 2. pak vyslovuje ručení státu za deposita u poštovního úřadu šekového podle tohoto zákona uložená. Tím jsou předpisy o depositech vyčerpány. Jak patrné, má všeobecný předpis § 1. povahu rámcového ustanovení, jež těžiště nové úpravy posunuje do prováděcího nařízení. Zákon č. 88/1924 Sb. z. a n. nabyl účinnosti dnem 2. května 1924 a rámcový předpis § 1. byl proveden vládním nařízením z 22. května 1924 č. 108 Sb. z. a n.

Jak bylo lze očekávati, nedošlo ku provedení § 1. zákona v celém rozsahu. Poštovní úřad šekový nemohl býti v tak krátké době pro veškeré

předměty úschovy a správy v 1. odst. § 1. zákona zmíněné náležitě zařízen a z toho důvodu připouští § 1. prov. nařízení k úschově a správě u poštovního úřadu šekového prozatím jen veškeré cenné papíry, vkladní knížky a listiny.

Zákon č. 88/1924 Sb. z. a n. zůstává neproveden v těchto směrech:

1. z ukládání u poštovního úřadu šekového jsou výslovně vyloučena deposita soudů trestních (1. věta 2. odst. § 1. prov. nař.);

2. u poštovního úřadu šekového nemají být zásadně ukládána deposita, která se mají uložit pouze přechodně na poměrně krátkou dobu, jako na př. v řízení sporném na dobu sporu, v řízení exekučním vadia dražební a pod. (2. věta 2. odst. § 1. prov. nař.);

3. prozatím nelze u poštovního úřadu šekového ukládati také peněžní hotovosti a skvosty. Kdy a za jakých podmínek bude jich ukládání u tohoto úřadu možno, ustanoví nařízení pozdější (2. věta 1. odst. § 1. prov. nař.).

Poštovní úřad šekový jest ku převzetí cenných papírů, vkladních knížek a listin nejen oprávněn, ale i povinen. Podmínkou však jest, že příslušný soud nebo poručenský (sirotčí) úřad uložení těchto věcí u poštovního úřadu šekového výslovně povolil nebo schválil (§§ 2., 5. prov. nař.). Povolení k úschově u poštovního úřadu šekového pozbude účinnosti, nebyly-li cenné hodnoty uloženy u poštovního úřadu šekového do šesti měsíců od vydání povolení (§ 4. odst. 5. prov. nař.). Cenné papíry, vkladní knížky a listiny přijímá poštovní úřad šekový do úschovy; cenné papíry a vkladní knížky, je-li to povoleno, přijme i do správy. Jde-li však o cenné papíry na pražské peněžní burse nezaznamenané, převezme je do správy jen potud, pokud není spojeno se zvláštními obtížemi. O tom, že cenné papíry nebyly převzaty do správy, uvědomí poštovní úřad šekový ihned ukladatele a příslušný soud nebo poručenský (sirotčí) úřad. Cenné hodnoty uložené u poštovního úřadu šekového budou vedeny jako zvláštní vlastnictví jednotlivých ukladatelů aneb osob, pro které byly uloženy. Veškerá opatření o depozitech nebo jejich částech buď musí být nařízena nebo předem schválena příslušným soudem nebo poručenským (sirotčím) úřadem (§ 5. prov. nař.). Zní-li povolení na pouhou úschovu, omezí se poštovní úřad šekový na opatrování cenných hodnot jemu svěřených. Převzal-li však poštovní úřad šekový i správu (srovn. § 5. prov. nař.), je povinen zachováti veškerou pečlivost řádného obchodníka (§ 6. prov. nař.).

Těmito předpisy jest v podstatě určen nynější rozsah i obsah depositní agendy poštovního úřadu šekového. Další předpisy prov. nařízení se týkají jednak podrobné úpravy depositního řízení, na němž se účastní příslušný soud nebo poručenský (sirotčí) úřad a poštovní úřad šekový (§§ 3.—11. prov. nař.), jednak poplatků za úschovu a správu deposit (§§ 12.—45.). Zvláštní zmínky zasluhuje předpis prvního odstavce § 3. prov. nař.: soud nebo poručenský (sirotčí) úřad, maje rozhodnouti, kde cenné hodnoty mají být uloženy, je povinen poučiti strany o tom, u kterých uschovacích míst jest uložení deposita přípustné. Jak patrné, má tento předpis povahu zcela všeobecnou. Zaručuje se jím nestranný postup soudů a poručenských (sirotčích) úřadů, umožňuje se stranám účast na

určení uschovacího místa a ovšem i ukládá stranám a jich zákonným zástupcům spoluzodpovědnost za volbu uschovacího místa.

Cíle, sledované novou úpravou ukládání deposit, jsou naznačeny ve výnosu ministerstva spravedlnosti z 28. května 1924 č. 23955 (Věstník min. sprav. z r. 1924, výnos č. 22), vydaném ku provedení zákona č. 88/1924 Sb. z. a n.: »Jak je patrné ze zákona a prováděcího nařízení, nejde jen o deposita soudů poručenských a poručenských (sirotčích) úřadů, nýbrž i o veškerá jiná deposita soudů, pokud pozůstávají z cenných papírů, vkladních knížek, spořitelna a jiných ústavů nebo listin a nejsou deposity trestními. Podle povahy věci budou však hlavní část deposit tvořiti deposita ve věcech sirotčích. — Nehledíc k tomu, že poštovní úřad šekový má již deposita převedená z centrálních míst uschovacích bývalého mocnářství rakousko-uherského, která podle § 2. odst. 2. prov. nař. platí již za převzatá, má toto ukládání deposit u poštovního úřadu šekového hlavní účel uleviti úřadům berním, které zásadně mají býti této agendy sprostěny, a zavěsti výhodnou správu deposit, která uleví soudům a poručenským (sirotčím) úřadům v jich povinnostech starati sa o správu. Je proto třeba, aby ve všech případech, kde by mělo býti rozhodnuto, že deposita shora uvedená, určená pro trvalejší uložení (viz § 1. odst. 2. prov. nař.), mají býti uložena v úschově státa, nebyla více dávana do úschovy úřadů berních, nýbrž do úschovy poštovního úřadu šekového. Rozumí se, že za stejným účelem bude vhodno, aby se všech případech, kde by podle délky pravděpodobného trvání úschovy jevilo se to vhodným, byla deposita, uložena dosud u berních úřadů, postupně přenesena na poštovní úřad šekový.« Výnos zdůrazňuje výslovně, že tímto opatřením není nijak dotčena možnost ukládati deposita u Zemské banky v Praze podle zákona č. 77/1909 ř. z. a nařízení č. 201/1909 ř. z. (srovn. dále ad III.) a u spořitelna podle § 14. zákona č. 302/1920 Sb. z. a n. a v dalším prohlašuje za samozřejmé, že nebylo by výhodno, aby cenné papíry nebo jiná deposita, způsobilá k ukládání u poštovního úřadu šekového, byla pro tutěz osobu ukládána u různých úřadů neb ústavů uschovacích. Vedle pokynů a upozornění pro soudy a poručenské (sirotčí) úřady daných za účelem plného využití všech výhod, které novými ustanoveními jsou poskytnuty, přináší výnos k usnadnění a urychlení styků soudů a poručenských (sirotčích) úřadů s poštovním úřadem šekovým vzorce účelných tiskopisů.

III. Všemi dosud uvedenými předpisy potřebám právního života úplně vyhověno nebylo. Nová úprava byla jednak neúplná, jednak ztrácely její předpisy v některých případech na svém významu pro překážky a nesnáze povahy faktické. Neúplnost spočívala v tom, že podle § 1. prov. nař. mají býti u poštovního úřadu šekového ukládány pouze cenné papíry, vkladní knížky a listiny, a že ukládání u tohoto úřadu byla vůbec vyloučena deposita soudů trestních a všechna deposita ukládaná jen přechodně na krátkou dobu; prozatím pak jest vyloučeno i ukládání peněžních hotovostí a skvostů (srovn. shora ad II.). Bylo tedy nutno ukládání těchto deposit zabezpečiti jinak. Dalším důvodem byly i nesnáze povahy faktické, spočívající v obtížích a v zdlouhavosti dopravy deposit ze vzdálených míst našeho státu, zejména z Podk. Rusi a Slovenska, do poštovního

úřadu šekového v Praze. I na tyto případy bylo nutno při nové úpravě pamatovati. A tak došlo k vládnímu nařízení ze dne 27. března 1925 č. 49 Sb. z. a n. o ukládání soudních deposit a deposit poručenských (sirotčích) úřadů u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě, jímž nová úprava ukládání deposit byla v obou naznačených směrech v mezích možností aspoň částečně doplněna.

Jak známo vyvinula Zemská banka v Praze na základě zákona č. 77/1909 ř. z. a prováděcího nařízení č. 201/1909 ř. z. na území býv. království Českého velmi uspokojivou činnost depositní, Zákonem č. 238/1922 Sb. z. a n. byla působnost zemských úvěrních ústavů rozšířena na území Slovenska a Podk. Rusi a v důsledku toho Zemská banka v Praze ke splnění nových svých úkolů na tomto území zřídila svoji filiálku v Bratislavě.

Zmíněné vládní nařízení č. 49 Sb. z. a n. jest velmi zajímavým zjevem sjednocovací práce legislativní. Zakládá se zřejmě na právním výkladu, že zákonem č. 238/1922 Sb. z. a n. byla na Slovensko a Podk. Rus přenesena i depositní agenda Zemské banky (srovn. § 2. zákona č. 238) 1922 Sb. z. a n. a § 49. stanov Zemské banky). Ústavně jest opřeno o zákon č. 77/1909 ř. z., který platí jen pro Čechy a dále o § 39. zák. čl. XX/1901 uh. o zjednodušení administrativního řízení a o § 1. shora již zmíněného zákona č. 246/1922 Sb. z. a n. o prozatímní úpravě poručenské a opatrovnické agendy na Slovensku a Podk. Rusi. Tím způsobem bylo umožněno jednotně upravit depositní agendu Zemské banky v Praze, resp. její filiálky v Bratislavě na území Čech, Slovenska a Podk. Rusi a zároveň dosavadní předpisy o depositní agendě Zemské banky doplniti a přizpůsobiti novým potřebám a požadavkům právního života.

Nařízení č. 49/1925 Sb. z. a n. ustanovuje v 1. odst. § 1., že u Zemské banky v Praze a u její filiálky v Bratislavě lze ukládati veškeré cenné papíry, jež podle všeobecných zákonů ustanovení bylo by uložiti u soudů v Čechách nebo u poručenských (sirotčích) úřadů na Slovensku a Podk. Rusi. Výslovně se zdůrazňuje ve 4. odst. § 1., že ustanovení tohoto vládního nařízení o úschově a o úschově a správě cenných papírů vztahuje se i na vkladní knížky, pokud jsou cennými papíry. Tento předpis nemá ovšem samostatného právního významu, ježto vyplývá přímo již z 1. odst. § 1. (slova »veškeré cenné papíry«). (Srovn. k tomu 2. odst. výnosu min. sprav. z 1. dubna 1925 č. 16338, Věstník min. sprav. z r. 1925 výnos č. 12.)

Povahou věci je odůvodněno omezení, že Zemská banka nemůže u sebe ukládati svá vlastní deposita (§ 1. odst. 3. prov. nař.).

Za závazky, které Zemské bance vzniknou z převzetí deposit podle tohoto nařízení, ručí podpůrně země Česká (§ 1. stanov Zemské banky) a pokud jde o Slovensko a Podk. Rus, též zvláštní rezervní fond zřízený podle § 6. zákona č. 238 Sb. z. a n. a závodní fond filiálky v Bratislavě, zřízený ze státního vkladu podle § 5. téhož zákona (§ 2. prov. nař.).

K uložení deposit u Zemské banky podle § 1. prov. nař. je třeba povolení příslušného soudu nebo poručenského (sirotčího) úřadu. Zemská

banka jest povinná převzít cenné papíry, jichž uložení u ní soud nebo poručenský (sirotčí) úřad schválil (§ 3. prov. nař.). Veškerá opatření o depozitech nebo jejich částech musí býti nařízena nebo předem schválena příslušným soudem nebo poručenským (sirotčím) úřadem § 6. odst. 3. prov. nař.). Povolení k úschově u Zemské banky pozbude účinnosti, nebyli-li cenné hodnoty uloženy u Zemské banky do šesti měsíců od vydání povolení (§ 5. odst. 5. prov. nař.). Cenné papíry přijímá Zemská banka do úschovy, a je-li to povoleno, i do správy. Jde-li však o cenné papíry na pražské peněžní burse nezaznamenané, převezme je do správy jen potud, pokud není spojena se zvláštními obtížemi. O tom, že cenné papíry nebyly převzaty do správy, uvědomí Zemská banka ihned ukladatele a příslušný soud nebo poručenský (sirotčí) úřad. Deposita, jež mají býti uložena pouze přechodně na poměrně krátkou dobu, na př. v řízení sporném, v řízení exekučním, vadia a pod., lze uložiti jen do úschovy. Cenné hodnoty, uložené u Zemské banky, budou uschovány a vedeny jako oddělená depozita a jako zvláštní vlastnictví jednotlivých ukladatelů aneb osob, pro které byly uloženy. (§ 6. prov. nař.) Zní-li povolení na pouhou úschovu, omezí se Zemská banka na opatrování cenných hodnot jí svěřených. Převzala-li však Zemská banka i správu, je povinná zachovati veškerou pečlivost řádného obchodníka (§ 7. prov. nař.)

Jak patrně ze srovnání těchto předpisů s ustanoveními vlád. nařízení č. 108/1924 Sb. z. a n. (shora ad II), shoduje se obsah obou vládních nařízení, pokud zprovděných zákonů anebo z povahy věci nevyplývají nutně odchylky. Také v předpisech, týkajících se řízení a poplatků za úschovu a správu shodují se obě vládní nařízení takměř doslovně. Dodati sluší, že o ukládání soudních deposit a deposit poručenských (sirotčích) úřadů u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě byl vydán výnos ministerstva spravedlnosti z 1. dubna 1925, č. 16.338 (Věstník min. sprav. z r. 1925, výnos č. 12). Obsahuje řadu upozornění a pokynů pro soudy a poručenské (sirotčí) úřady a zavádí vzorce tiskopisů obdobně jako cit. již výnos min. sprav. z 28. května č. 23955. Zvláště pak se v něm upozorňuje na všeobecnou povahu předpisu § 3. odst. 1. nař. č. 108/1924 Sb. z. a n., podle kterého soud nebo poručenský úřad, máje rozhodnouti, kde cenné hodnoty mají býti uloženy, je povinen poučiti strany o tom, u kterých uschovacích míst jest jest uložení depozita přípustné.

IV. Z á s a d n í o d c h y l k y vlád. nař. č. 49/1925 Sb. z. a n. od vlád. nař. č. 108/1924 Sb. z. a n. týkají se jednak věcného rozsahu depositní agendy, jednak teritoriálního rozsahu působnosti:

1. u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě lze ukládati i cenné papíry, které jsou depozity trestních soudů v Čechách (nikoliv ovšem trestních soudů na Moravě, ve Slezsku, na Slovensku a Podkarpatské Rusi), ukládání u poštovního úřadu šekového jsou depozity soudů trestních vůbec vyloučena;

2. u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě lze ukládati do úschovy (nikoli však též do správy (§ 6. odst. 2. prov. nař.) cenné papíry, které mají býti uloženy pouze přechodně na poměrně krátkou

dobu (obmezení na deposita soudů v Čechách a deposita poručenských (sirotčích) úřadů na Slovensku a Podkarpatské Rusi platí ovšem i zde; srov. dále ad 4; taková deposita u poštovního úřadu šekového zásadně nemají být ukládána;

3. u poštovního úřadu šekového lze (s omezením ad 1 a 2 uvedeným a za podmínek § 1. nař. č. 108/1924 Sb. z. a n.) ukládati všechny vkladní knížky a listiny; u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě nelze vůbec ukládati listiny ani vkladní knížky, které nejsou cennými papíry;

4. u poštovního úřadu šekového lze ukládati (v mezích právě zmíněných) deposita soudů z celého území státního a dále deposita poručenských (sirotčích) úřadů na Slovensku a Podkarpatské Rusi; u Zemské banky v Praze a u její filiálky v Bratislavě mohou být ukládány jen cenné papíry, které by podle všeobecných zákonných ustanovení měly být uloženy u soudů v Čechách nebo u poručenských (sirotčích) úřadů na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Nemohou tedy být u Zemské banky v Praze a její filiálky v Bratislavě vůbec být ukládány cenné papíry, které by podle platných zákonných předpisů bylo uložiti u soudů na Moravě, ve Slezsku, na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Ad 1 až 4 arg. § 1. nařízení č. 108/1924 Sb. z. a n. a § 1. nařízení č. 49/1925 Sb. z. a n.

O ukládání deposit soudních a deposit poručenských (sirotčích) úřadů, na která se nová úprava nevztahuje (srov. § 1. obou prov. nař.), zůstávají v platnosti předpisy dosavadní (srov. § 17. nař. č. 49/1925 Sb. z. a n.).

C) *Doslov.*

Uvážíme-li právě vylíčené výsledky sjednocovacích prací v oboru předpisů depositních, nemůžeme upříti, že nová úprava jest řešena způsobem jistě uspokojivým. Přimyká se těsně ke starším v praxi dobře vyhovujícím předpisům, přináší změny a doplňky přiměřené novým potřebám právního života, zajišťuje podmínky dalšího vývoje právního a sjednocujíc zároveň důležitou část předpisů obou právních řádů, zaslouhuje spravedlivého uznání. Bude úkolem dalších prací, aby byly včasné vyplněny mezery, s nimiž za daných poměrů a v zájmu urychlení nové úpravy bylo nutno počítati.

Min. rada E. Holík:

O vztahu poplatnosti právních úkonů a jednání ke zřízení listiny podle poplatkového práva platného v republice Čs. vůbec a při státních dodávkách zvláště, hledíc k zákonu ze dne 3. dubna 1925, č. 54 Sb. z. a n.

V poplatkových zákonech z r. 1850, č. 50. a 329. ř. z., plativších v Rakousku a Uhersku, byla zásadně poplatnost právního úkonu a jednání podmíněna zřízením listiny.

Z této zásady byly jen sporné výjimky, hlavně při převodech vlastnictví nebo služebnosti užívání a požívání k nemovitostem a při darech movitostí, jež se předávaly teprve po smrti dárce.